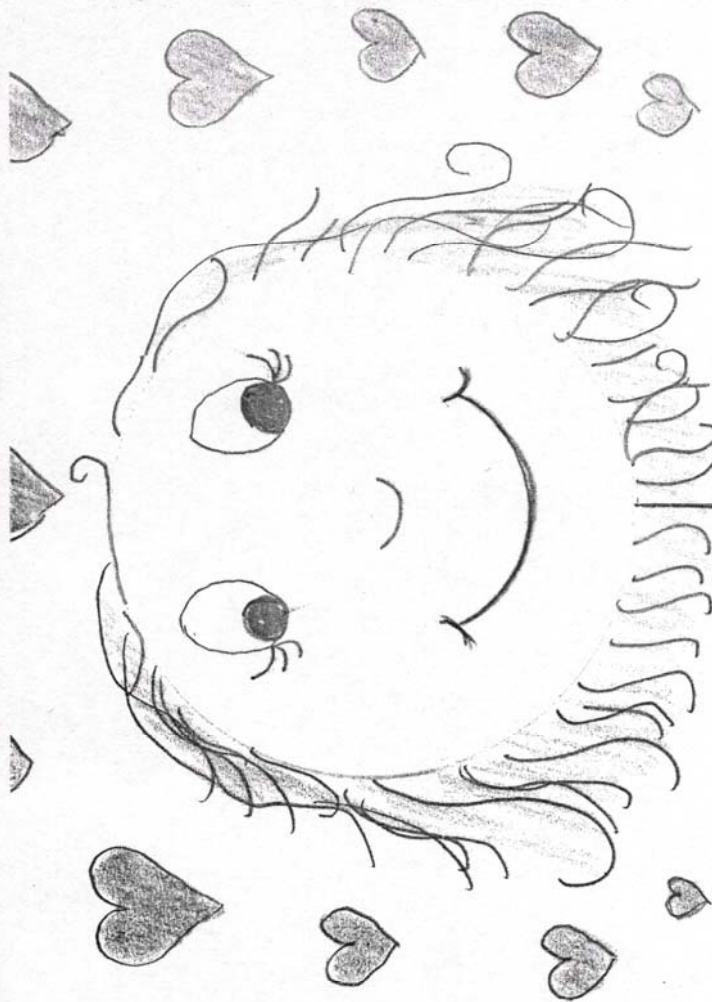
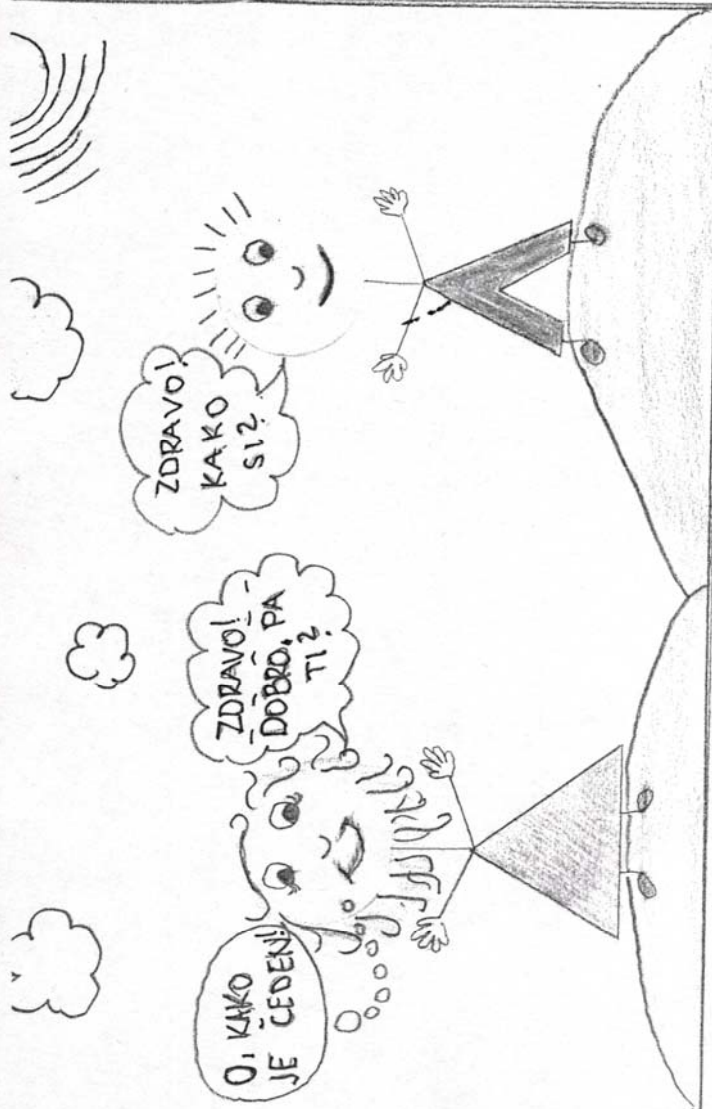

TEJA KELENCI 6.a

STEFZICE

glasilo učencev

OŠ Črna na Koroškem

(literarne stvaritve učencev 6. – 9.r)

Šol. leto 2007/2008

ODSEV KRALJA MATJAŽA

Bledično nebo, pod katerim se je razprostiralo kilometrsko polje. Na njegovem težišču je svetila avreola svetnika ljudstva, legenda svobode in hrabrosti, sedeč na odkrhnjenem delu grškega stebra. Polje je bilo v zraku, grad je lebdel.

Veselje preprostega ljudstva je hlipalo od radosti. Potrditev pravičnega sodnika že krščanskega rodu se je davi obrnila v pravo zdravljico, trajajočo osem dni in osem noči. Zlatniki so letali z zlatimi časi, »favšija« pa prerasla v obsedenost. Nesposobnost je posegla po orožju in pogubnih zvijačah. Trpljenje je najboljši odrešenik. Trpljenje in nesposobnost sta ustvarila vse onkraj: nebesa, pekel, morje, jamo, ki ji manjka skal ..., da najde prostor naša legenda.

Današnja vas, zajeta med belo in črno zlo, ki ga razceplja žica severnjakov in južnjakov. Nesposobnost ali predvidevanje? Črnjenje zgodovine knežjega kamna, včasih združenega v lastno državico. Onstran plati se jim razprostira premica zunaj ravnine. Prevlada moči te dni presega prevlado razuma. Kaj je razum? Smo za časom?

Ko »naš« kralj je vladal, reveži niso bili še večji reveži, pravica je vezi prepodila in cela pokrajina je brezalkoholno vino pila. Treznost.

Ko »naš« kralj je vladal, je ljudstva duša se razdajala brez hvaležnosti in vračila: podarjali so in podarjali, in nič pridržali.

Ko ta kralj je vladal, ga že preslepil je novi zlikovec. Svetnik tekmovalj. Zgolj na upiranje ponavljajoče zgodovine se legenda svobode, pravice in hrabrosti ponavlja. Jo vidimo? Mogoče celo modernizirano ... Na polju, kjer se režejo svinčevi hlapi z atomi namesto trenja železa.

Ali zastarelo? Enako.

Zgodovina se ponavlja? Torej živimo v mira plodni deželi, brez nebes, brez pekla, le nebo. Ves svet živi za danes. Kdaj je bilo to?

Količina plinov (CO₂) je začela treskati ob skale Pece, ki so pokale in pokale in »razkanatile« bodoča nebesa! Prebujanje kralja Matjaža in njegove vojske se je uresničilo. A tokrat so bili uplinjeni karantanski vojaki, leteči po tirih dvajsetkrat prerasle brade, pod novim poveljem našega kralja: osvoboditi Zemljo in začeti znova.

BARBARA POTOČNIK, 9.b

Osnovna šola Črna na Koroškem

NAGRAJEN SPIS

Zime niso več, kar so bile.
Nevihste so zmerja bolj besne.
Vsi se vozijo z avtomobili,
nobeden ne hodi peš.
Ozonska luknja se večja.
Zima postaja pomlad.
Pomlad postaja zima.
Naravne katastrofe so pogoste.
Varujmo naš planet
in ne onesnažujmo ga!

Rok Piko

Svinec v Črni,
v krvi krajanov,
svinec v zemlji,
ki nam daje hrano.

Voda v Črni ni pitna.
Občina za to ni sposobna poskrbeti.

Golo skalovje nad Žerjavom.
Topilnica se potuhne.

Mlajši bomo umrli,
a komu mar;
živimo le,
da drugim služimo denar.

Andraž Šepul

Globalno segrevanje ozračja.
Pa kako segrevanje.
Vsak dan je bolj mrzel.
Veter piha.
Ne veter, vihar, tornado.
V Ameriki tornado.
V Aziji poplave, cunamiji.

Globalno segrevanje ozračja.
Pa kakega ozračja.
To se občuti na Zemlji.
Ljudje izgubljajo domove.
Izgubljajo družine.
Svet se postavlja na glavo.
Zmedeni smo, strah nas je.
Bojimo se prihodnosti.
Vse je narobe.

Leto, čas, vsi stojimo na glavi.

Aljaž Komprej

Svinčeni pesek nevaren?
Seveda!
Svinčeni peskovniki nevarni?
Seveda!
Svinčeni ljudje nevarni?
Včasih.
Onesnaženo okolje, zrak.

Kaja Ošlak

NAŠ PLANET

Onesnaženost!!!

Kaj pa Zemlja? SVET?

Bodo ljudje še dolgo živeli
v tako špartanskih razmerah?

Tovarne, rudniki,
nafta, svinec!?

Umazanija.

Kako se znebiti odpadkov?

1

negativno

pozitivno

1

voda in zrak

vir življenja

V prihodnosti

tehnologija bolj razvita?

Roboti?

Mir in svoboda?!

(Špela Verdel)

ODRAŠČANJE

1. Slabo vreme,
2. dan v šoli,
3. učenje,
4. domače naloge
Vsak dan ...
Petek! Končno.
Druženje s prijatelji.
Ljubezen. KEMIJA
Niso vsi, ki se potepajo,
IZGUBLJENI!
Je dovolj sveta za nas,
NAJSTNIKE?
Veselje,
prosti čas –
- za to živimo!
Želi si tisto, kar hočeš,
delaj za tisto, kar potrebuješ!

(Nika Kajnih)

AVTOHOLIZEM

Avtomobil + alkohol,
to je stalna kombinacija.
Če si kak cviček spil,
raje ne sedi za volan,
da ne boš kakega karambola naredil.
Ne sedi za volan,
če si pijan,
da ne boš 'trešo'
v drug avto, drevo.
Ne dirjaj po cesti,
če si pijan,
če ne, boš šel sedet!
X: Avto
Y: Alkohol
XY: Nesreča
Torej $x + y = (x + y)^2$
Alkohol pred vožnjo
reci NE!!!

(Blaž Stojanovič)

DANES

Evropska unija ...
Cene so se izstrelile v nebo!
Plače pa še manjše so ...
Eni bogatijo? Prav zato ...
... prah se dviga.
Ozonska luknja srka led!
Svet je že čisto izžet!
Reveži na cesti so,
dež jih moči ...
Črnci zaprti!
Predsedniki se vozijo s ferariji,
delavci hodijo peš ...

Nebotičniki, tovornjaki, umetna gnojila.
Tovarne se vedno bolj širijo ...
Avtomobili – smrtne žrtve!
Vojne se nadaljujejo.
O: okolje
Z: zrak ONESNAŽENO
V: voda
Oh! Kam vodi vse to?!

(Jana Plaznik)

PLIN

pH – Sb pada na nas,
plini, vedno več jih je;
tovornjaki, avtomobili.
Tovarne v stečaj,
nove gradimo.
Plini, v njih se dušimo,
avto za službo, trgovino.
S svojim udobjem led talimo.
Kisel dež, podnebne spremembe ...
Narava tepe nas.
H₂O postaja neuporabna.
Od strupa živimo.

(Peter Mlinar)

PROBLEMI

Onesnažena zemlja.
Svinec.
Žerjavska mivka v Celju.
Zvezde bodo popadale z neba
zaradi te politike ...
Kaj so Celjani več vredni
kot Žerjavčani?!
Solata, polna svinca.
Vsi jemo to,
polno problemov.

(Gabrijela Holc)

SVET

Po svetu je vojna,
v Iraku = vojna,
Bush je na svoji potezi
= pomanjkanje
A: vojska strelja
B: policija strelja
Ljudje živijo v strahu.
Kaj bo?
Svetovno vprašanje.

(Matej Kramberger)

ONESNAŽEVANJE

Onesnažujemo okolje,
narava propada.
Ozon se veča,
kmalu bo prevelika luknja.
Ah, izpušni plini,
droga za naš planet!
Preveč CO₂ = smrt za vse živo.
Katastrofe!
Poplave, viharji, potresi ...
Narava nam vrača milo za drago.
Ne moremo je več zaustaviti.
Nehala bo,
ko bo z nami konec.
Mi smo začeli,
narava bo končala.

(Klemen Vajt)

HAIKU

**Drevo zeleni,
noč močno ga oživi,
da cvet požene.**

(Gabrijela Holc)

**Rolerji so hit –
štiri kolesa, ki te
vržejo na rit.**

(Žan Mihailovski)

**Ljubezen je lepa,
a ko te kdo prevara,
močno je slepa.**

(Goran Kos)

**Mladost je res kul,
ampak včasih ne vidi,
ker nima oči.**

(Matej Kramberger)

**Sonce v jeseni,
vsak žarek te pogreje,
z njim je lepši dan.**

(Peter Mlinar)

**Najljubša mi jed,
to je sveži sladoled,
slastnejši kot med.
(Urška Skarlovnik)**

**Luna na nebu
osvetljuje to Zemljo –
kot ljubezen nas.
(Nika Kajnih)**

**Beli oblaki
križarijo po nebu,
uživajoč dan.
(Špela Verdel)**

**Mladost je lepa
kakor jutranja rosa
na rdečem cvetu.
(Jana Plaznik)**

**Voda valovi,
jo pijejo radi vsi,
pijte jo še vi!
(Helena Sajler)**

**Čas hitro beži,
vse nekam hipno mine,
čas nič ne stoji.**

(Polonca Potočnik)

**Pomlad je prišla,
ptičke veselo pojo,
rože pa cveto.**

(Tjaša Krebs)

**Puščica leti,
hitro šviga skozi zrak,
živce ti sprostí.**

(Blaž Stojanovič)

**Gozd se že dviga,
smreka že mi šelesti,
pesem govori.**

**Noč poslavlja se,
nov dan krila dobil je,
roža že cveti.**

MOJCA, 9.b

Glej vse te lepote,
ki zunaj so od sonca
do rož in naprej.

MONIKA, 9.b

Oblaki so grdi,
zato svetloba nam
skozi posije.

TIMI, 9.a

Poglej v nebo,
kot gledal bi dušo;
neskončno lepo.

MAJA, 9.a

Gore rastejo
visoko pod nebesa,
da prišle bi v raj.

Rože dehtijo
in kot najslajši parfum
omamljajo svet.

DOMINIKA, 9.a

Sonce je toplo
in sveti kakor lučka,
ki ne ugasne.

Nebo se joče,
iz temačnih oblakov
kapljica pada.

ROK, 9.b

Oblačno nebo,
dežna kaplja leti
in se utopi.

KAJA, 9.b

Sonce sije mi.
Rože rumene, kje ste?
Kam ste se skrile?

MELANIE, 9.b

Sonce pripeka,
drevesa zaživijo,
poletje je tu.

Trava zeleni,
luna sije ponoči,
sonce vroče tli.

ALEKSANDRA, 9.a

Morje je modro,
se v temi lesketa,
veter plapola.

V hribih svež zrak,
v dolinah tovarne,
v gorah še sneg.

ANDRAŽ, 9.b

Listi šumijo,
živali prebujajo,
pomlad je tukaj.

ALJAŽ, 9.a

Sonce je srečno,
živali se lovijo,
narava cveti.

Zunaj je lepo,
rože se poljubljajo,
vse srečno cveti.

SLAVICA, 9.b

Sprva me Mežica ob Meži je prenašala,
desetletje zatem sem v Črni se oglašala.

Očetovo in mamino edino dete,
nekateri bi rekli, razvajeno kot cele čete
ter dela nevajeno,
da še za sabo ne pomete.

V šoli so premešali nas lani,
takrat so zdeli se mi nehumani;
zdaj hodim v 9.b,
ki res pravi je zame.

Drugo leto pa v gimnazijo,
kar naj se me pazijo!

Kaja Ošlak, 9.b

Star sem 14 let,
majhen rad sem jedel med,
zdaj imam raje sladoled.

V vrtec sem stopil s 4 leti,
v šolo pa s 6;
iz šole še nisem,
zato tudi to pesem pišem.

Rad se ukvarjam s športi,
nogomet treniram že 7 let,
zato v šoli še nikdar nisem bil napet.

Življenjski cilji bili so visoki
in še vedno so,
le izpolnil jih nihče ne bo.

Andraž Šepul, 9.b

V mesecu novembru sem prijokala na svet
in kmalu doma že delala nered.

Bila sem precej razigran otrok,
ki je redkokdaj planil brez vzroka v jok.

Že od nekdaj so me plazilci navduševali
in, seveda, na sploh vse živali.

Zato kmalu sem na konju sedela
in čisto majhna že vajeti vihtela.

V šoli vsa leta sem bila odlična,
a vseeno mi dela skrbi,
raje bi doma še dolgo spala,
pa se mi v šolo mudi.

Klavir in kitaro tudi igram,
dedek pri tem me najbolj vzpodbuja,
pravi, da prste za igranje imam
in vedno mi nove note ponuja.

Veliko časa v naravi preživim,
najraje se kar pred hišo učim,
v majhni dolinici res je lepo,
že 14 let je tu jasno nebo.

Že leto in pol se z odbojko ukvarjam,
rada s prijatelji se pogovarjam,
če kakšna stvar mi kdaj ne uspe,
ne obupam, z dobro voljo vse gre.

Pri dvanajstih letih dobila sem sestrnico,
česar se takrat sploh nisem veselila,
vendar ni tako slabo,
vedno bi lahko še slabše bilo!

Monika Čepin, 9.b

Ko še velik trebuh je nosila,
sem ji že brce delila.
Brce, solze, jok in stok,
upss ... prijokal je otrok.

V bele rjuhe skrita,
kot tančica skrivnosti ovita.
Nagajive oči, prepojene od solz,
so buljile v neznano - Kdo je to?
Počasi sem začela klicati jo kot mamó.

Ko koraki naredili so korak
nekam v neznano,
sem pot življenja začela čutiti
spet tja nekam v preprosto neznano.
Pojavila se je množica tako malih kot jaz.
In vsi so se igrali razen jaz.

Iz čudnega se igranja so prve črke se rodile,
počasi celo številke delile.
A šola in vse se mi je upiralo
kot na »kantu« smučí,
ki zarezale so v zasnežene poti.

Mučenje, tegobe, »favlaríja«, vse »skop«,
počasi nastal je definitivni šok.
Absolutno je bilo to moje najhujše leto,
no, v bistvu je to kampanjsko prepeto.

Počasi sem spoznala,
da če bolje nalogo naredi,
več čas zase pridobim in manj presedim.
Živali zasedle pri meni so prvo mesto,
seveda poleg rocka in knjig prišle so na mojo življenjsko cesto.

Barbara Potočnik, 9.b

Živim v majhni vasici,
zelo blizu Mežici,

res nas ni veliko,
pa je vseeno zelo raznoliko.

Da zgodbo malo popestrim,
bom dodala, kako živim.

Včasih bila sem zelo vesela,
rada sem tudi kaj zapela.

Imela sem svoje sanje,
ki so potekale približno kot kovanje.

Ko pa prišlo je učenje na program,
je veselje izginilo neznano kam;

nato sem spoznala,
da brez gub bi rada ostala

in tako sem se odločila,
da se bom rajši še naprej veselila.

Danes pojem sicer rada več ne,
od plesa pa odvrneš me ne.

Moji prijatelji najbolj poznajo me,
zato če misliš, da to še ni vse,
pojdi in pozanimaj se!

Maja Maze, 9.a

GROZNA NOČ

Je ura odbila polnoč,
na mizi je roka,
čez mizo posuta moka.

Veter odpre okno,
mrzlo zapiha,
knjiga na mizi,
list zaniha.

Grozen je glas,
še hujši pa stas,
bela postava,
krvavi zobje ...

Grozna je noč
in ima svojo moč.

Dominka Klavž, 9.a

SONG

Ponoči ozrem se tja po zvezdah,
vidim njih bleščeč sijaj,
kar naenkrat se utrne
in spet praznina, glej je tam.

V moji duši so bleščeče misli,
v moji duši njih sijaj,
a spet utrnejo se želje,
tam praznina je kot nekdej.

Melanie Pečnik, 9.b

POZNA JESEN

Narava zunaj napol že spi,
saj zimi prebuditi se mudi.
Drevesa, grmi liste odvržejo,
le iglice na njih ostanejo.

Prav tako v mojem srcu se godi,
ljubezen spi,
A žalost še vedno se budi
in ostaja tam vse večne dni.

Jana Plaznik, 9.a

SPOMINI NA MORJE

Valovi peneči
butajo v čeri,
vetrovi besneči
spominjajo na pretekle dni.

Stojim na obali,
čisto sama,
spomini so ostali,
vse le o nama.

Nika Kajnih, 9.a

POMLAD

Pomlad cvetoča vse zbudi,
ko naprej zemlja se vrti,
čez travnike hitim,
da tega trenutka ne zamudim.

Krompir, korenje in solata,
za nekatere čista potrata,
za druge pa veselje,
ljudje imajo lepe želje.

Lucija Stakne, 9.a

Galopirajo v nevihti,
ponos kot strela z jasnega jih nese.
Upanje o preživetju jih venomer teži,
a vseeno galopirajo ponosno do zadnjih dni.

Ko ti je čudno,
obrazi pridejo iz sanj,
so kot nepremagljiva falanga,
vrteča se nad vrtincem klanj.

Barbara, 9.b

ZALJUBIL SEM SE

Sonce vroče,
sonce žgoče
je dolino ogrelo,
ljudi z žarki je objelo.

Toplina vse obdaja,
kot bilo bi sredi maja.
A pokrajina počasi se ohlaja,
dež z oblaki spet prihaja.

Žarki so se vame skrili,
toplino vame preselili.
Jaz zaljubljen sem se vate,
moje srce čaka nate.

Klemen Vajt, 9.a

PESEM

Rad te imam,
čeprav te več ne spoznam;
vem, da si tam
in mislim,
da spet vrneš se nam.

Ko pride trenutek,
trenutek veselja,
spet vrnila bi se
v moje drago srčece.

Tilen Raztočnik, 8.b

TEMNA NOČ

Ko gledam v temno noč,
glej, zvezde se iskrijo,
glej, zvezde se iskrijo,
kot biseri gorijo.

Ko bi le do njih mogel,
ves bi si opomogel;
saj ko ti pogledaš me,
kri v meni kar zavre.

A kaj ko ti obračaš se,
s pogledom kar zavračaš me.

Dani Petrič, 9.a

GOZDOVI

Šumijo gozdovi, nov dan pridrvi,
nov dan pridrvi, a tebe doma pusti,
doma te pusti, sam se budi.

Pri bujenju ustavil se ni,
odšel je, vračal se ni.
Pa kaj, ko jutri nov se zbudi,
nov se zbudi, s tabo prihiti.

Peter Mlinar, 9. a

LJUBEZENSKA PESEM

Vse dni si maral me,
vse dni si ljubil me,
a zdaj
kot tuja sem ti,
ne pogledaš me,
kot da me na svetu ni.

Hodim po cesti,
obrneš se stran,
nič več me ne maraš,
nič več me ne poznaš.

Taja Raztočnik, 8.b

LJUBEZEN

Tam sva stala
in roke sva si podala.
Ko gledala sem ga v obraz,
mi hitreje minil je čas.

Čisto sem pozabila,
da sem ga poljubila.
Veselila sem se plesa,
ker mi je bilo samo do njegovega telesa.

Zelo mi je hudo,
ker ga ne bom videla več kar tako.
Zdaj jočem,
še zmeraj njega hočem.

Tjaša Sušnik, 8.b

LJUBEZEN

Tista deklica,
ki samo zame je,
srce mi je ukradla,
vse v meni opustošila.

Ta ljubezen je resna bolezen;
hujša kot pljučni rak,
svetlejša kot temen mrak.

Večerno spanje.
Samo o njej sanje.
Lasje črni kot čokolada,
ustnice sladke kot marmelada.

Kdo bo nosil njeno torbo,
se zmeraj odloča z borbo.
A vendar ne prepiram se,
ker ona zame prava je.

Florian Kunc, 8.b

ON IN ONA

Nekaj v zraku danes je,
saj onadva neprestano gledata se.
Le kaj z njima dogaja se?
Je mogoče fant slep
ali ona misli, da je resnično lep?
On njo z očmi požira
in naskrivaj sanja,
da odšla bi skupaj do zaliva.
In glej, fant vstane,
gre do dekleta
in odhajata skupaj objeta.
Zdaj vidiš ju le,
ko za drevesom poljubljata se.

Adrijana Paradiž, 8.b

Mar veš, da jočem,
mar veš, da trpim,
mar veš, da noro ljubim
nekoga, ki si ga želim.
Mar veš, da ti pesmi pišem,
mar veš, da so zate vse.
Mar veš, da v njih pišem,
kaj vse pomeniš mi.
Toliko besed sem že izlil
na ta beli papir,
toliko napisal,
pa še zdaj ne veš,
kako zelo ljubim te.
Nogomet igral bi zate,
le da opazila bi me,
saj brez tebe mi živeti ni.

Alen Vajdl, 8.b

NEKAJ PESNIŠKIH DEFINICIJ (8.b)

Ljubezen je mila kakor slovenska zima.
(Tilen)

Pretep je dotik brez nežnosti.

Dekleta so kot vreme na osrednjem nižavju.
(Flirian)

Veselje je pogled z lepim razgledom in beseda z lepim
pomenom.
(Taja)

Luč je pokazatelj resnice vseh luči.

Krava je naprava, ki proizvaja mleko in tanka na travo.
(Florijan)

LJUBEZEN

Jaz
sem zaljubljen
in
bom ostal.
O,
bi ko
le
lahko podal
ji en
francoski poljub!
Sicer me
zgrabi še
obup!

(Rok Švab, 8.a)

PRVA LJUBEZEN

Na morju sva se spoznala.
Ko z barko sva se peljala,
mi je SMS poslala,
z njim svoj naslov mi dala.

Lepo njeno je ime,
zdaj težko sem brez nje,
ponoči več ne spim,
močno si jo želim.

Zdaj v šolo hodim rad,
dokler sem še mlad
in sploh zaradi nje
kontrolno pišem dve.

Tadej Fortin, 8.b

PRVA LJUBEZEN

Je res, da ljubezen ni boleča?
Je res, da je zmeraj boleča?
Prva je najbolj goreča,
saj vse se zdi ena sama sreča.

Če iščeš jo tam, kjer je ni,
ne najdeš več poti.
Saj le če ljubezen je iz srca vzeta,
je ta prava in ful ogreta.

Včasih celo izgubljaš nadzor,
si nor, ker v tebi je Amor.
Napet si in zadet,
pred tabo je narobe svet.

Komaj čakaš na naslednji dan,
da zanjo si narediš nov plan.
Le da vidiš jo in slišiš spet,
tako pozabiš na svojih trinajst let.

Misel odplava ti neznano kam,
pozabiš na šolo in beden vsakdan.
Težijo ti vsi, a nič te ne skrbi,
saj prva ljubezen v tebi gori.

Jera Kos, 8.a

MOJA PRVA LJUBEZEN

Ljubezen je bolezen,
ki v srcu zagori,
ko ne veš,
kje se glava te drži.

In svet tako je lep,
čeprav za vse si slep;
še sonce lepše sije
in vedno se nagajivo smeje.

Jaz mislim le na to,
kako pridobiti si jo.
Tako zaljubljen sem v njo,
da vedno bil bi z njo.

Florjan Klavž, 8.b

ZEMLJA

Zemlja -
okrogel naš planet,
dom rastlin, živali in človeka svet.
V zeleno odejo ves je odet,
z vodo, zrakom in svetlobo prežet.
Ki se vrti, vrti, vrti vse dni in vse noči.
Okoli Sonca neutrudno kroglata hiti,
z drugimi planeti po vesolju se podi.
Zima, pomlad, poletje, jesen,
so čudoviti časi, vam povem!
Vsak ima življenja čar,
ki dala Zemlja mu ga je v dar.
Za naš planet vse nas že skrbi,
le kaj čez sto let
se z njim zgodi?

GLA ŽEK

O, ti glaseki! *in myos*
lahko je poln,
lahko je prazen.
Stabo je laise,
tiho me poslušaš,
pomagati poskušaš,
rešuješ težave in *in*

2 manno si jousal,
tudi ce boram kot.

Elotijan Klorz, S. b.

LUNA

Bela luna
blešči se z neba,
svetla dežela je vsa.
Ljudje vsi že spijo,
zvezde pa se budijo.
Tema kar nekaj je ur,
konec je vseh avantur.
Ljudje pozabimo na naše težave,
potopimo v sanje se prave.
Luna nas ziblje vso noč,
za jutro nabiramo moč.
Sonce spet bo vzšlo,
svetlo bo zopet nebo,
lune nikjer več
ne bo.

Anja Potočnik, 8.b

KDO OD MLADINE DAN-
DANES NE MARA TELE-
VIZIJE ? PA SAJ TO SO

SAME
BEDARI-
JE!" MNE
NJE NA-
ŠIH STAR-
ŠEV BI
BILLO. KO
CELE DNE-
VE PRED
EKONOM
PREŽIVI-
MO → IN
KOMAJ
KDAJ NA

WC ODHI →
SAJ S TEM
SPRIJAZNI-
ŠI SKORAJDA
KO ŽE IZ
MORAJDO →
RISANKE
NA TV3.

GOVORILJO:
SLEPI KO

"BOSTE
KURE!!!"

PA NAM
Z NAMJ
GLEDATI

OTROŠTVA

LI STAR
ŽE VSI,

TIMO. A
SO SE

AMPAK, SA MI TELE-
VIZIJO GLE- DRAMO SA-
MO DO 10. URE!
RES JE TELEVIZIJA
POSTALA SREDI-
ŠČE SVETA IN
IZRINILA VSE →
DOBRE KNJIGE
WALTA DISNEYA!

NIKA ŽAGAR

8.8

LJUBEZEN

Oh, ta ljubezen,
saj je kakor bolezen.
Doleti prav vsakega!
Doletela je mene,
doletela bo tebe.

Ljubezen je lepa,
včasih pa tudi čisto preveč slepa.
Zaupaj mu prav vse,
a na koncu on reče:
»Ne! Ne bo šlo. Bilo mi je lepo,
a tako res ne bo več šlo.«

On, on iz mojih sanj ...
On čisto me je obnorel,
kakor da blisk bi me zadell!
Sanjala sem ga
videla sem ga,
poljubila sem ga ...
In ljubila sem ga kot nora,
ljubila sem ga s srcem,
a on vse prekinil je le s srcem.

Takšna je ljubezen,
saj pravim,
da je bolezen.
Ljubezen pride in gre.
Vse dobro se ni izšlo,
pa kaj zato!

Srečala bom novo bolezen,
lepo,
lepšo in svežo.
Dala jo bom v nov lonec
in čakala na konec.

Barbara Lužnik, 7.b

Palačinke

Pripravim si posodo,
grem v "špajz"
po jajca in jih ubijem,
manjka
mi še mleko, oh,
pozabil sem še
sladkor,
o ne, pozabil sem
še sol in moko,
brez
njiju pač ne morem nič.

In zdaj trenutek za akcijo
peke palačink!
Maso ulijem v
ponvico srebrno in opazujem.
Ko se omlete zapečejo,
jih vržem v zrak,
da se obrnejo,
a ko se vračajo,
jih zagledam in so
že lepo pečene.
Za konec jih namažem
z marmelado
in popazim še na morebitne zmikavte .

Rok Švab, 8. a

GLAŽEK NESMRTNOSTI

Srečko, prijatelj starih dobrih oštarij,
razmišljal nikoli o svojem življenju ni.
Kar naenkrat prešine mu misel v glavi,
misel, ki pravi, da življenje njegovo končalo se bo,
če se spametoval ne bo.

To dalo mu je misliti dneve in noči,
ker vedel ni, kaj s sabo naj stori.
Razmišljal je o življenju, življenju večnem,
o sebi in nesmrtnosti.
Še boga je prosil za pomoč,
prosil prijatelje je svoje,
a nihče mu povedati ni znal rešitve prave.

Le modrec mu pijani namignil je,
naj poišče zdravnika, naj poišče svetnika
in starega peka, ki na robu mesta v parku živi.
Res se je odpravil in poiskal vse tri.

Zdravnik mu povedal je, kaj naj stori:
»Le enkrat ob polni luni umij z vodo
v bližnjem jezeru se in za vedno
nesmrten boš ostal.«
Res se je umil in tako ugotovil,
da ga zdravnik je naplahtal.
Ob svitu k njemu odpravi se
in polomi vse mu, kar se da,
tako da še vstati več ni mogel ta.

Poiskal je tudi svetnika, ki naroči mu,
naj vsako jutro popije glažke tri.
Vode čiste, vode bistre iz jezera,
tako ostal nesmrten bo in poln življenja.

Srečko že drugič je nasedel
čudežnim nasvetom tem.
Iz obupa utopil je svetnika v vodi čisti, vodi bistri
in nihče nikoli več ga videl ni.

Skoraj že odnehal je, a vseeno poskusiti je hotel
obiskati peka - njegovo zadnje upanje.
Stari pek iz parka mu naročil ni naloge,
le razložil mu je stvar,
kako nesmrten bi postal.

Nesmrtna, večna ostanejo le dobra dela
prav vsakega veljaka, ki v življenju nič ne čaka,
ki obrne tok v pravo smer,
tok ustvarjanja in dobrih del.

Le z delom dobrim zase in za vse,
brez glažka, ki vsak dan ti življenje tre,
ostal boš večni in, Srečko, srečni.

Jera Kos, 8.a

INTERVJU z gospodom Nikom Brumnom

1. Vemo, da ste znan koroški aforist. Kdaj ste začutili potrebo po pisanju tovrstnih besedil?

Potrebo po pisanju sem začutil že zelo zgodaj v mladosti, vendar sem bil takrat še nezrel za taka besedila. Na papir sem jih začel spravljati okrog svojega 40. leta.

2. Kaj sploh so to aforizmi?

Aforizmi so kratki pregovori, ki ti povedo marsikaj, odvisno za katero temo gre.

3. Koliko knjig oz. rokovnikov ste že izdali?

Izdal sem že pet rokovnikov; to so letni koledarji, v katerih sem za vsak dan v letu napisal svoj aforizem, na koncu vsakega meseca pa še aforizem meseca.

4. Kje dobivate ideje?

Ideje prihajajo same od sebe. Ko ribarim ali se s kom pogovarjam ali kaj preberem, se pojavijo kar same od sebe. Opazil pa sem, da so povezane tudi z mojim razpoloženjem.

5. Sliši se, da ste lani izdali tudi knjigo pesmi in zgoščenko z naslovom Uspavanka za Saro. Od kod vam navdih tudi za pesništvo?

Potrebo po pesništvu čutim že od malih nog. Napisal sem veliko pesmi. Nekatere od njih sem tudi uglasbil in zapel sam. To je bila moja prva zgoščenka. Lani sem izdal drugo z naslovom Uspavanka za Saro, na kateri pa moje pesmi izvajajo koroški glasbeniki.

6. Ali vaše pesmi opevajo resnične dogodke iz življenja?

Moje pesmi so predvsem z resnično podlago, nekatere bolj, druge manj. Takšna je tudi pesem Uspavanka za Saro.

7. Kje lahko bralci kupijo vaša dela?

Moja dela lahko kupite na različnih mestih: v knjigarnah, kopirnicah, Ostržku, internetu ali pa kar osebno pri meni.

8. Ali imate pripravljeno kakšno novo knjigo oz. rokovnik?

Imam pripravljene literature za več knjig, kaj pa bom izdal, se moram še odločiti. Prepričan pa sem, da zagotovo nekaj izide.

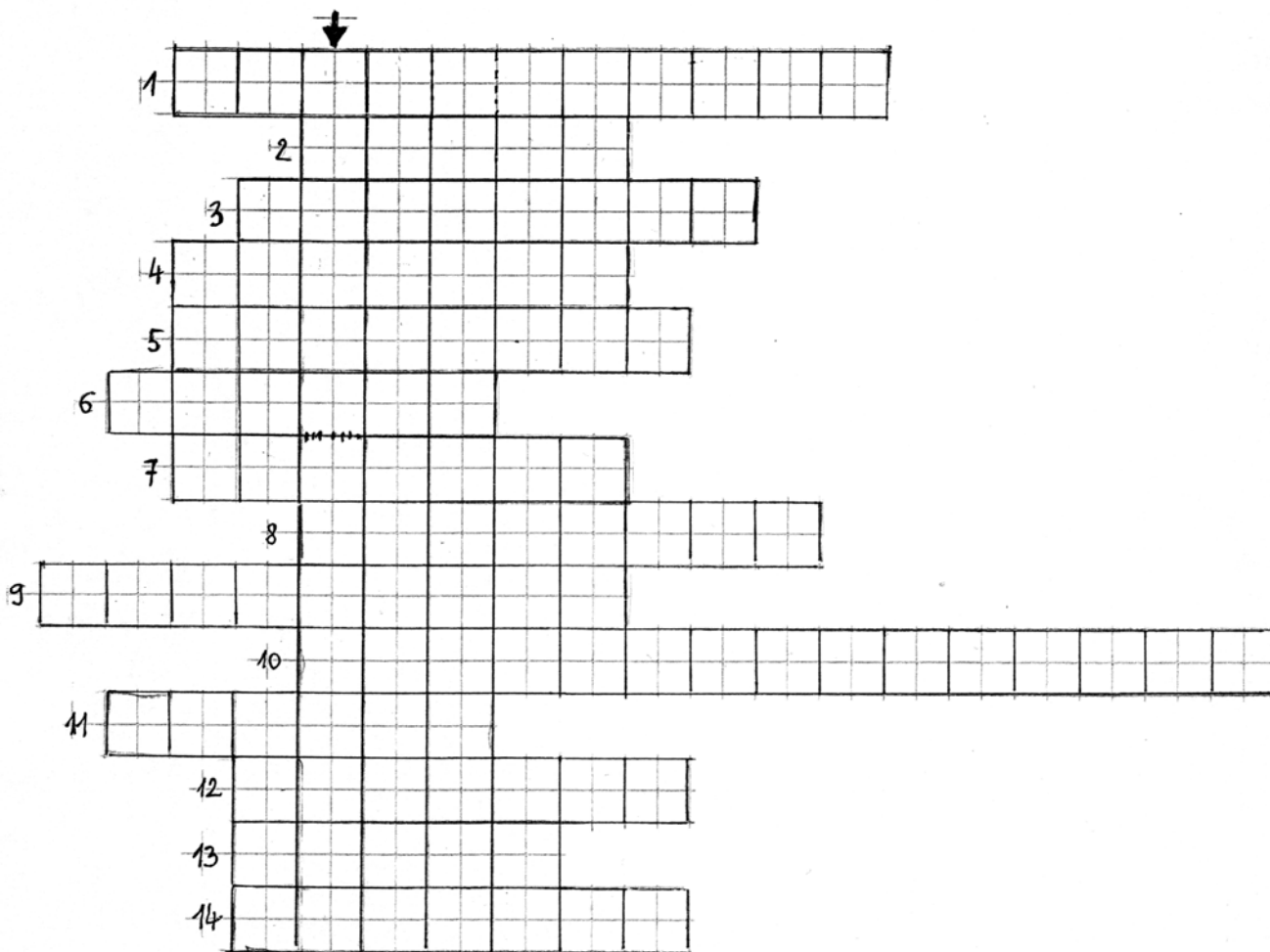
Luka Kumer, 8.b

REŠI ME, ČE KAJ ZNAŠ!

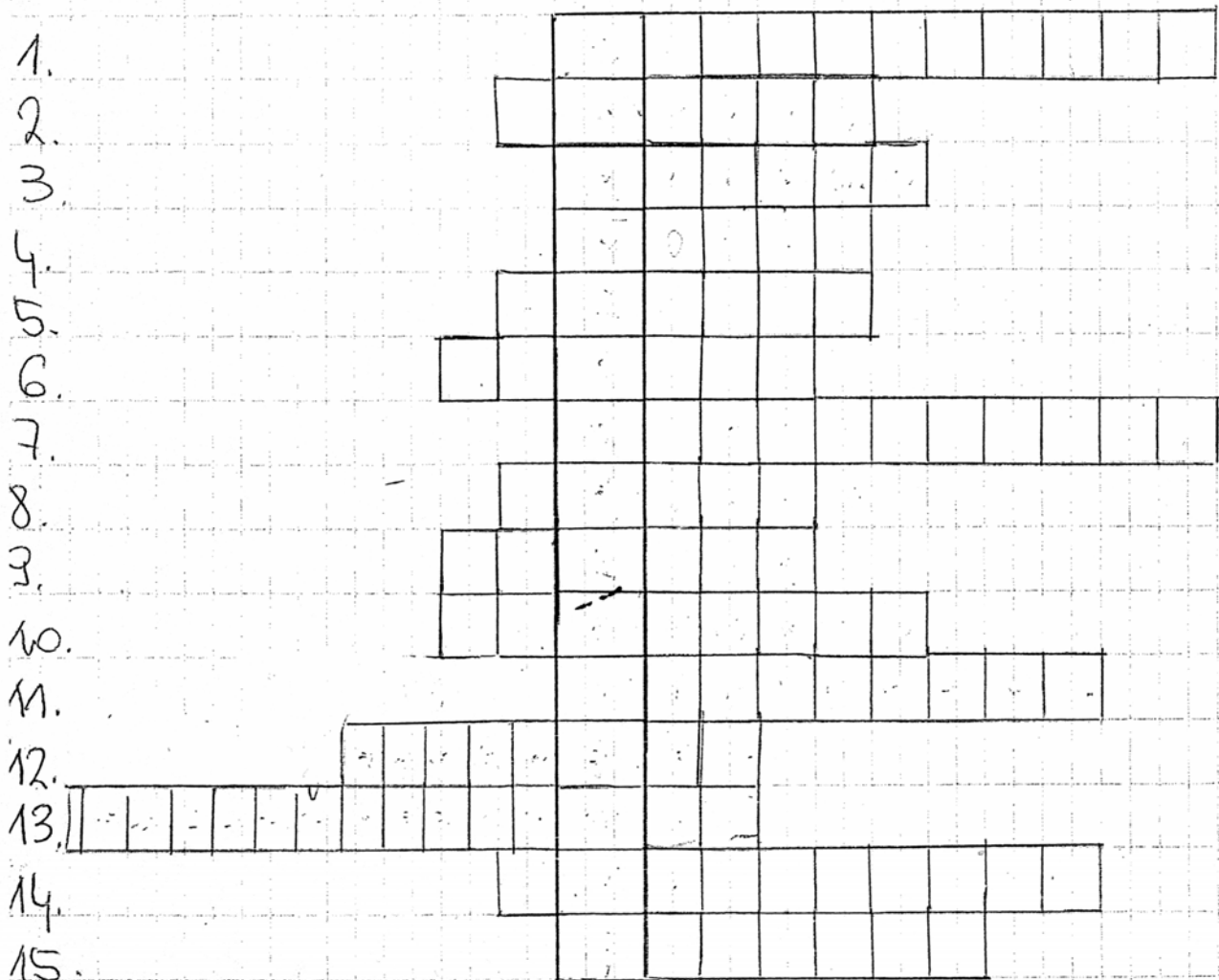
Navpično v označenih poljih dobiš ime in priimek slovenskega pesnika.

1. Avtorica dela Potovalci
2. Najobširnejše prozno delo
3. Zafrkljivo posnemanje široko znanega
4. Samogovor
5. Pesem, ki prikazuje socialne razmere
6. Orientalna pesniška oblika
7. Lirska pesem
8. Umetnostna smer sredi 19. stol.
9. Drama, v kateri junak podleže v boju s sovražno silo
10. Kvartina
11. Zvrst krajše proze
12. Anali, letopis
13. Priimek pesnika Dragotina
14. Vrsta ponavljanja v pesmi

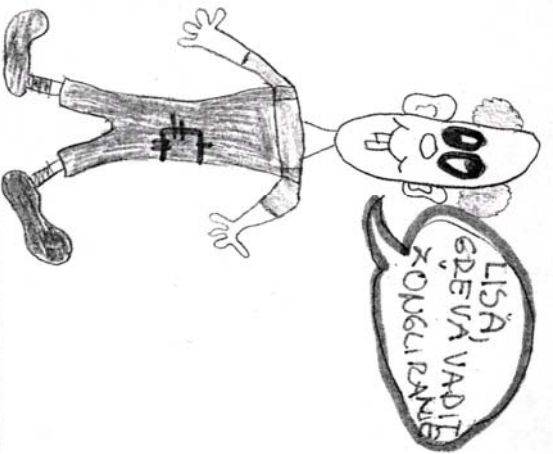
Sestavila: Helena Sajler, 9.a

9. Največji slovenski dramatik
10. Štirivrstičnica
11. Rojstno mesto Kvedrove
12. Zafkljivo posnemanje znanega
13. Reformacija
14. Podvojitev
15. Samogovor

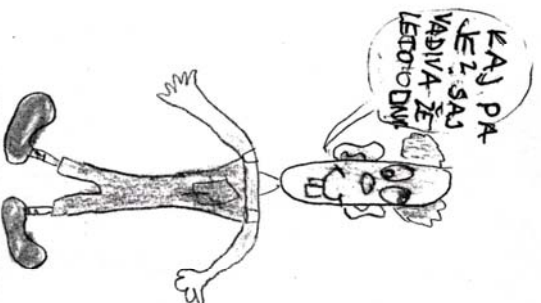

1.

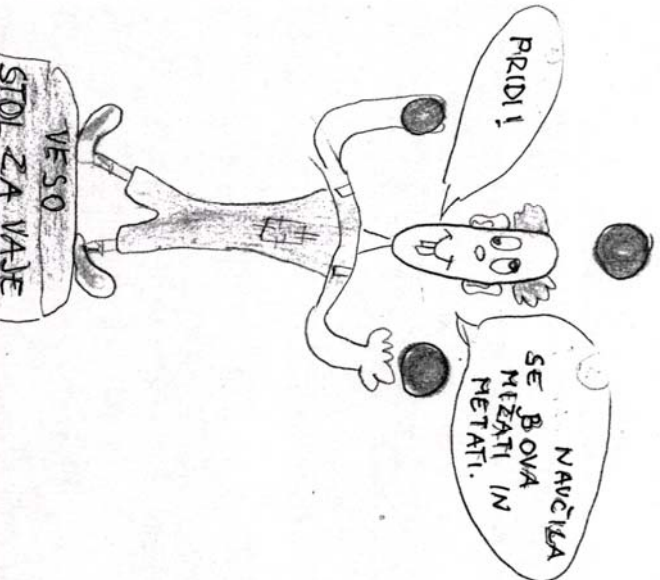

NEŽA PUMPAS,
6. A

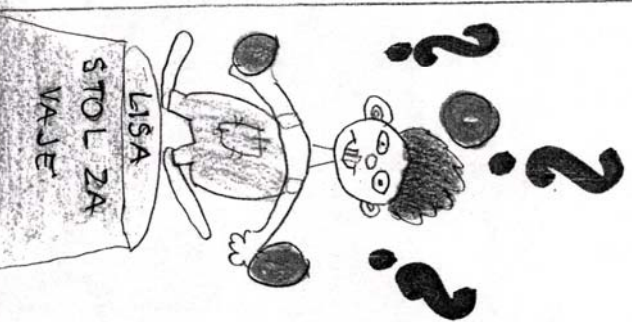
2.

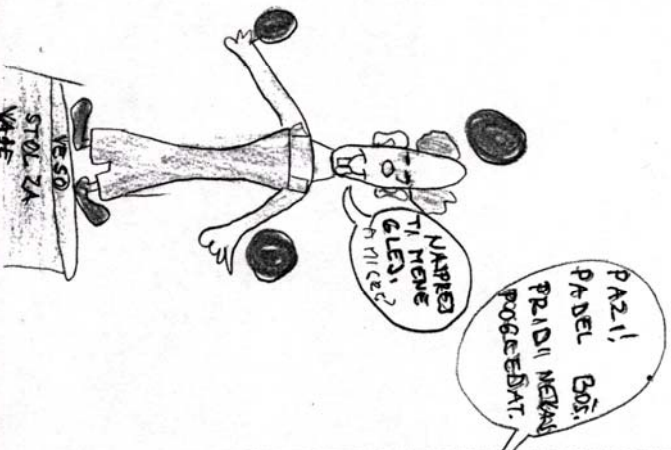
3.

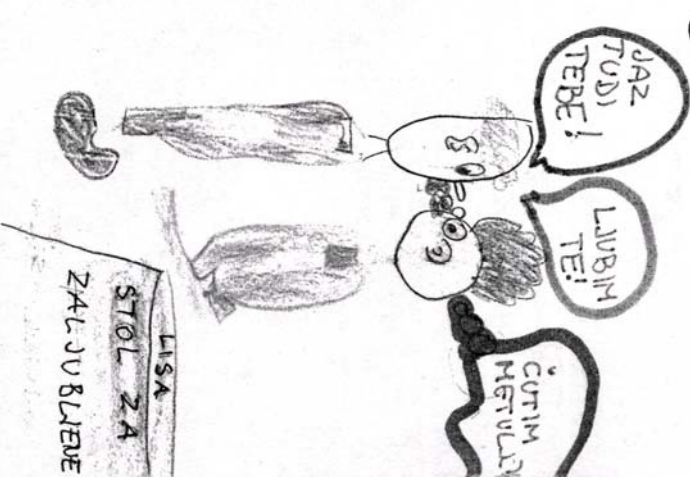
4.

5.

6.

STEZICE

Glasilo OŠ Črna na Koroškem

Šolsko leto 2007/08

Junij, 2008-07-18

Uredili: Milena Mesner in Irena Greiner